

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4877/2025
09.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Ана Степановић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2744/24 од 09.01.2025. године, у седници одржаној 09.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2744/24 од 09.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2744/24 од 09.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 12262/20 од 26.02.2024. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужила у делу којим су тражиле да се утврди постојање права стварне службености преласка далековода јачине 400 кв бр. ..., правац ТС Ниш 2 – ТС Лесковац 2, на послужном добру који је у својини тужила, непокретности к.п.бр. ... уписане у ЛН бр. ... КО ..., а у корист туженог као власника послужног добра у површини од 541 м², у мерама и границама наведеним у том ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужила, па је тужени обавезан да им на име накнаде за конституисану стварну службеност на к.п. бр. ... уписане у ЛН бр. ... КО ..., исплати износе од по 7.910,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилама накнади трошкове парничног поступка у износу од 129.743,00 динара, а ако их не исплати у датом року, обавезан је да на досуђени износ трошкова плати законску затезну камату почев од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, вишак захтева тужила којим су тражиле законску затезну камату на трошкове поступка од дана доношења првостепене пресуде па до дана њене извршности, је одбијен.

Виши суд у Лесковцу је, пресудом Гж 2744/24 од 09.01.2025. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П 12262/20 од 26.02.2024. године, у ставовима другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада тужиљама на име успостављене законске стварне службености преласка далековода преко парцеле која је у њиховом сувласништву. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиља усвојен не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 23.01.2017. године о правној природи накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и питања застарелости ове накнаде. Ревизијом туженог указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање при оцени приговора застарелости потраживања, што је без утицаја на одлучивање о посебној ревизији имајући у виду да се застарелост потраживања цени у зависности од утврђене чињенице доцње дужника, што значи да се ради о чињеничном питању. Погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде на име законске стварне службености тужиле су поднеле, као формални супарничари у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, 28.12.2020. године, а вредност предмета спора је 7.910,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић